

Fremsat den 12. december 2024 af ministeren for grøn trepart (Jeppe Bruus)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

(Akkrediteringsordning til kontrol af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft m.v.)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 745 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 7 a, stk. 2, indsættes efter 1. pkt. som nye punktummer:

»Miljøministeren og ministeren for grøn trepart kan endvidere fastsætte nærmere regler om akkrediteringsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, herunder hvil-

ke opgaver der skal udføres og administration heraf. Miljøministeren og ministeren for grøn trepart kan desuden fastsætte nærmere regler om, at akkrediterede virksomheder, der gennemfører egenkontrol, jf. stk. 1, skal meddele oplysninger om kontrollen til kommunalbestyrelsen som tilsynsmyndighed.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
- 2.1. Gældende ret
- 2.2. Ministeriet for Grøn Treparts overvejelser
- 2.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at forbedre kontrollen med beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft. Lovforslaget har til hensigt at sikre hjemmel til, at ministeren for grøn trepart kan fastsætte regler om, at kontrollen af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft skal foretages af virksomheder, som er akkrediteret til at udføre beholderkontrollen.

Med lovforslaget foreslås det, at der indsættes en hjemmel i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 745 af 13. juni 2023 (herefter miljøbeskyttelsesloven), som bemyndiger miljøministeren og ministeren for grøn trepart til bl.a. at fastsætte regler om akkrediteringsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, herunder hvilke opgaver der skal udføres og administration heraf.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at der i en årrække er konstateret mange fejl ved den beholderkontrol, der i dag udføres af autoriserede beholderkontrollanter på beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft. Ved en beholderkontrol vurderes en beholders tilstand og der bliver udarbejdet en tilstandsrapport, som er med til at skabe det faglige og tekniske grundlag for, at kommunalbestyrelsen kan vurdere, om beholderne overholder kravene til styrke og tæthed.

Stikprøvekontrol af de autoriserede beholderkontrollanters arbejde viser, at der siden 2013 er fundet fejl i mellem

52 pct. og 89 pct. af de udførte stikprøvekontroller, hvoraf betydelige og grove fejl udgør mellem 23 pct. og 42 pct.

En gennemgang af stikprøvekontrollerne fra 2022 viser, at de mest udbredte betydelige og grove fejl bl.a. inkluderer mangelfuld kontrol af kabelbeskyttelse og kabellåse samt mangelfuld reparation af kabler. Stikprøvekontrollerne viser endvidere, at et betydeligt antal beholderkontroller er foretaget uden at rydde området omkring beholderen, hvilket indebærer, at der ikke kan gennemføres en tilstrækkelig kontrol af beholderen.

Bestyrelsen for beholderkontrolordningen, som er nedsat i medfør af bekendtgørelse nr. 1322 af 14. december 2012 om kontrol af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft, med repræsentanter fra KL, Landbrug & Fødevarer, Betonelement-Foreningen, de autoriserede beholderkontrollanter og Miljøstyrelsen (nu Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø), har løbende iværksat en række vejledningstiltag over for beholderkontrollanterne, ligesom der er igangsat tilbagekaldelse af autorisationer for at nedbringe antallet af fejl. Stikprøvekontroller i 2020-2023 viser imidlertid, at der fortsat er fejl i mellem 71 pct. og 80 pct. af stikprøvekontrollerne, hvoraf betydelige og grove fejl udgør mellem 25 pct. og 42 pct. af de udførte stikprøvekontroller.

Fejlbehæftede kontroller af beholdere indebærer dels risiko for kollaps af beholdere, dels risiko for utætte beholdere, hvorfra der kan ske udsivning af flydende husdyrgødning eller ensilagesaft over en længere periode. Det bemærkes, at både kollaps af beholdere og lækage kan medføre væsentlig forurening af vandmiljøet.

Miljøstyrelsen (nu Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø) har på denne baggrund indhentet en rapport fra Teknologisk Institut, som belyser en række alternative reguleringsmodeller. Ministeriet for Grøn Trepert vurderer på baggrund af anbefalingerne fra Teknologisk Instituts rapport, at den eksisterende autorisationsordning bør erstattes af en såkaldt akkrediteret inspektionsordning. En akkrediteret inspektionsordning indebærer, at anerkendte akkrediteringsorganer vil få til opgave at akkreditere en eller flere virksomheder til at forestå beholderkontrollen. Det er forventningen, at Den Danske Akkrediteringsfond (DANAK) vil skulle varetage opgaven med akkreditering af virksomheder, som skal udføre beholderkontrol.

Ministeriet for Grøn Trepert vurderer, at en akkrediteret inspektionsordning vil kunne forbedre kvaliteten af kontrollen med beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft, og dermed formindske risikoen for udslip, hvorved beskyttelsen af vandmiljøet forbedres. Med en akkrediteret inspektionsordning vil beholderkontrolordningen blive en del af en velafprøvet ramme, hvor der vil være høje krav til de virksomheder, som ansøger om akkreditering. Virksomhederne forventes bl.a. at skulle følge en international standard og herunder etablere et ledelsessystem til styring af opgaverne. En akkreditering er desuden tidsbe-

grænset og udstedes normalt for en periode på 4 år, hvorefter der kan ansøges om re-akkreditering. En akkrediteret inspektionsordning vil endvidere tilvejebringe sanktionsmuligheder i tilfælde af mangelfuld beholderkontrol.

Ministeriet for Grøn Trepert forudsætter, at der i forbindelse med udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse i § 7 a, stk. 2, etableres en overgangsperiode på 3 år, med henblik på at give de berørte autoriserede kontrollanter mulighed for at indrette sig. Ministeriet for Grøn Trepert forudsætter endvidere, at kontrollanter, som har beholderkontrol som deres hovederhverv, vil kunne ansøge om tilladelse til at udføre beholderkontroller i yderligere 2 år.

2.1. Gældende ret

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i § 7 a, stk. 1, bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om den ansvarliges pligt til for egen regning at lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige, herunder af autoriserede, akkrediterede eller lignende sagkyndige.

Miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, indeholder en bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om autorisationsordninger. Det fremgår af § 7 a, stk. 2, 1. pkt., i miljøbeskyttelsesloven, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om autorisationsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, herunder om, hvilke opgaver der skal udføres af de autoriserede personer, og om administration af autorisationsordninger.

Det fremgår endvidere af miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, 2.-4. pkt., at ministeren kan fastsætte nærmere regler om tildeling samt tilbagekaldelse af autorisationer, herunder om at tilbagekaldelse skal kunne forlanges indbragt for domstolene, og om kontrol med det eftersyn, som de autoriserede personer udøver. Autorisation kan tilbagekaldes, såfremt den autoriserede gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse af autorisation skal indeholde oplysninger om adgangen til at begære afgørelsen indbragt for domstolene og fristen herfor.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke udtrykkelig hjemmel til at fastsætte nærmere regler om en akkrediteringsordning for kontrol af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft, idet § 7 a, stk. 2, 1. pkt., alene udtrykkeligt henviser til, at der kan fastsættes nærmere regler om autorisationsordninger.

Ved en autorisationsordning opnår ansøgeren en godkendelse til at udøve et bestemt erhverv. Ved en akkrediteringsordning er der tale om et EU-retligt set-up, som skal følge internationalt anerkendte akkrediteringsstandarder med krav til f.eks. prøvning, inspektion eller certificering. Derudover vil der være et anerkendt uafhængigt akkrediteringsorgan, der bedømmer, hvorvidt en virksomhed lever op til førnævnte standarder og efterfølgende løbende overvåger de virksomheder, der har modtaget akkrediteringen.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke en udtrykkelig hjemmel til, at akkrediterede virksomheder, der gennemfører egenkontrol, jf. miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 1, skal

meddele oplysninger om kontrollen til kommunalbestyrelsen som tilsynsmyndighed.

Det følger af bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, jf. Folketingstidende 1996-1997, tillæg A, side 4429, at hensigten med § 7 a, stk. 2, bl.a. er at etablere hjemmel til at fastsætte regler om en autorisationsordning for 10-årskontrol af beholdere til flydende husdyrgødning og ensilagesaft.

Ved kongelig resolution af 29. august 2024 er der oprettet et Ministerium for Grøn Trepert. Ressortansvaret for reguleringen af beholderkontrolordningen er i den forbindelse overgået fra miljøministeren til ministeren for grøn trepart, mens visse andre regelsæt er forblevet miljøministerens ressort, herunder f.eks. bekendtgørelse nr. 789 af 1. juni 2022 om syn af sprøjteudstyr og bekendtgørelse nr. 1471 af 12. december 2017 om forbrænding af visse typer af træaffald på trævareforarbejdende virksomheder. Ressortændringen betyder, at bemyndigelserne i miljøbeskyttelseslovens § 7 a fremover er et delt ressort mellem miljøministeren og ministeren for grøn trepart, der således begge er bemyndiget til at udstede regler efter § 7 a.

Bekendtgørelse om kontrol af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft (herefter beholderkontrolbekendtgørelsen) er udstedt bl.a. med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, senest ved bekendtgørelse nr. 1322 af 14. december 2012.

Bemyndigelsesbestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, er endvidere anvendt til at udstede en række andre bekendtgørelser. Det gælder bl.a. bekendtgørelse nr. 789 af 1. juni 2022 om syn af sprøjteudstyr og bekendtgørelse nr. 1471 af 12. december 2017 om forbrænding af visse typer af træaffald på trævareforarbejdende virksomheder.

Det fremgår af beholderkontrolbekendtgørelsens § 9, stk. 1, at brugeren af åbne og lukkede beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft med en kapacitet på 100 m³ eller derover mindst hvert 10. år, for egen regning, skal lade beholderen kontrollere af en autoriseret kontrollant for styrke og tæthed efter reglerne i bekendtgørelsens kapitel 5, der vedrører beholderkontrollens indhold og omfang. Det fremgår endvidere af bekendtgørelsens § 9, stk. 2, at beholdere, som er beliggende inden for 100 meter fra åbne vandløb eller søer over 100 m², skal kontrolleres mindst hvert 5. år for brugerens egen regning.

Beholderkontrollen består af et normaleftersyn og eventuelt et supplerende eftersyn, jf. beholderkontrolbekendtgørelsens § 13. På baggrund af den foretagne kontrol udarbejder kontrollanten en tilstandsrapport, som sendes til kommunen, og som indgår i kommunalbestyrelsens vurdering af, om beholderen overholder de til enhver tid gældende krav om styrke og tæthed i henhold til bekendtgørelse nr. 2243 af 29. november 2021 om miljøregulering af dyrehold og om opbevaring af gødning (herefter husdyrgødningsbekendtgørelsen), jf. beholderkontrolbekendtgørelsens § 17, stk. 1 og 2.

Miljøstyrelsen (nu Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø) har i medfør af beholderkontrolbekendtgørelsens

§ 3, stk. 1, nedsat en bestyrelse til at administrere beholderkontrolordningen. En medarbejder fra Miljøstyrelsen (nu Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø) er formand i bestyrelsen, der herudover består af en repræsentant fra henholdsvis Landbrug & Fødevarer, KL, Betonelement-Foreningen og de autoriserede kontrollanter, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2-4. Det fremgår af beholderkontrolbekendtgørelsens § 3, stk. 6, at bestyrelsen bl.a. træffer afgørelser om tildeling og tilbagekaldelse af autorisation.

Til at bistå bestyrelsen er der nedsat et sekretariat, jf. beholderkontrolbekendtgørelsens § 4. Sekretariatets opgave er bl.a. at bistå bestyrelsen i forbindelse med administrationen af beholderkontrolordningen og autorisationsordningen, herunder at stå for den praktiske gennemførelse af introduktionskurser, efteruddannelseskurser og stikprøvekontrol af de autoriserede kontrollanters arbejde, jf. beholderkontrolbekendtgørelsens § 4, stk. 2, nr. 1.

Det fremgår af beholderkontrolbekendtgørelsens § 6, at en kontrollant skal opfylde en række betingelser for at opnå autorisation til at udføre beholderkontroller. Som en betingelse for at opnå autorisation er der bl.a. krav om en byggeteknisk grunduddannelse eller tilsvarende kundskaber baseret på erfaring fra produktion, montage og reparation af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning m.v. og erhvervsmæssig erfaring inden for relevante områder, herunder byggeopgaver med relation til landbrug eller beslægtede brancher, jf. beholderkontrolbekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 1 og 2.

2.2. Ministeriet for Grøn Treparts overvejelser

Stikprøvekontrol af de autoriserede beholderkontrollanters arbejde viser, at der siden 2013 er fundet fejl i mellem 52 pct. og 89 pct. af de udførte stikprøvekontroller, hvoraf betydelige og grove fejl udgør mellem 23 pct. og 42 pct.

Der er iværksat flere tiltag for at forbedre kvaliteten af kontrollen med beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft. Sekretariatet har på vegne af bestyrelsen for beholderkontrolordningen iværksat individuel vejledning målrettet de beholderkontrollanter, som har udført en fejlbehæftet beholderkontrol. Sekretariatet har endvidere ydet generel vejledning til alle beholderkontrollanter vedrørende særlige opmærksomhedspunkter. I tilfælde hvor de pågældende beholderkontrollanter er vejledt individuelt, om hvordan en beholderkontrol burde være udført, og reglerne fortsat ikke bliver fulgt, har det ført til, at bestyrelsen for beholderkontrolordningen over for flere beholderkontrollanter har iværksat indskærpelser og varslet tilbagekaldelse af autorisationer, ligesom to autorisationer er blevet tilbagekaldt i perioden 2019-2021.

Stikprøvekontroller i 2020-2023 viser, at der fortsat er fejl i mellem 71 pct. og 80 pct. af stikprøvekontrollerne, hvoraf betydelige og grove fejl udgør mellem 25 pct. og 42 pct. af de udførte stikprøvekontroller.

En gennemgang af stikprøvekontrollerne fra 2022 viser, at de mest udbredte betydelige og grove fejl bl.a. inkluderer mangelfuld kontrol af kabelbeskyttelse og kabellåse samt

mangelfuld reparation af kabler. Stikprøvekontrollerne viser endvidere, at et betydeligt antal beholderkontroller er foretaget uden at rydde området omkring beholderen, hvilket indebærer, at der ikke kan gennemføres en tilstrækkelig kontrol af beholderen.

Ministeriet for Grøn Trepart vurderer, at årsagen til de fejlbehæftede kontroller primært kan henføres til beholderkontrolordningens opbygning og ikke, at der mangler tilgængelig viden i ordningen. Ministeriet for Grøn Trepart vurderer, at der er behov for at forbedre kvalitetsstyringen af rammerne for beholderkontrollen på en måde, som sikrer, at der fremadrettet vil blive udført beholderkontroller af høj kvalitet.

Miljøstyrelsen (nu Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø) har på den baggrund indhentet en rapport fra Teknologisk Institut, som belyser, om kvaliteten i det udførte kontrolarbejde kan forbedres ved indførelse af en akkrediteret inspektionsordning, en virksomhedscertificeringsordning eller en personcertificeringsordning. I rapporten vurderes det, at de tre modeller alle er bedre egnet til at sikre kvaliteten af beholderkontroller sammenlignet med den eksisterende autorisationsordning. I rapporten vurderes det endvidere, at en akkrediteret inspektionsordning samlet set er den model, som er bedst egnet til at forbedre kvaliteten i de udførte kontroller. Hertil kommer, at en akkrediteringsordning vurderes at være den model, der mest enkelt og omkostningseffektivt vil sikre en forbedring af kvaliteten af beholderkontrollen. Både virksomhedscertificeringsmodellen og personcertificeringsmodellen omfatter et såkaldt certificeringsorgan, som på baggrund af en akkreditering fra akkrediteringsorgan, kontrollerer og udsteder enten virksomhedscertifikater eller personcertifikater til de virksomheder eller personer, som skal foretage beholderkontrollerne.

I Danmark er DANAK udpeget som det nationale akkrediteringsorgan, jf. bekendtgørelse nr. 1230 af 11. december 2009 om udpegning af det nationale akkrediteringsorgan.

Ministeriet for Grøn Trepart vurderer, at en akkrediteret inspektionsordning i forhold til den nuværende autorisationsordning vil medføre, at en akkrediteret virksomhed vil skulle tage et større ansvar for kvaliteten af beholderkontrollen. Ministeriet for Grøn Trepart vurderer derudover, at indførelsen af en akkrediteret inspektionsordning vil betyde, at beholderkontrolordningen bliver en del af en velafprøvet ramme, hvor akkrediteringsorganet varetager virksomheders ansøgning om akkreditering til at udføre beholderkontroller.

Der er i en akkrediteret inspektionsordning indbyggede krav til, at en virksomhed bl.a. skal etablere et ledelsessystem og gennemføre kontrol af interne processer og systemer. Virksomheden skal derudover definere egne kompetencekriterier til de medarbejdere, der skal udføre beholderkontrol. En akkreditering er tidsbegrænset og udstedes normalt for en periode på 4 år, hvorefter den akkrediterede virksomhed kan ansøge om re-akkreditering. Akkrediteringsorganet skal endvidere foretage kontrolbesøg hos de akkrediterede virksomheder for at vurdere, om virksomheden fortsat lever op til akkrediteringskravene. Såfremt akkrediteringsorganet vurderer, at forudsætningerne for akkrediteringen ikke læn-

gere er til stede, eller at virksomhederne ikke overholder akkrediteringskravene, kan akkrediteringsorganet suspendere eller tilbagetrække akkrediteringen. Ministeriet for Grøn Trepert vurderer, at de førnævnte krav om ledelsessystem, intern kontrol, definition af egne kompetencekriterier, tidsbegrænsning af akkreditering, ekstern kontrol og sanktionsmuligheder vil fremme et fokus på kvalitet i beholderkontrollerne. Ministeriet for Grøn Trepert vurderer endvidere, at en akkrediteret inspektionsordning vil indebære, at mangelfulde kontroller vil kunne sanktioneres hurtigere og mere smidigt end i den eksisterende autorisationsordning, idet akkrediterede virksomheder er underlagt løbende intern og ekstern kontrol, og at forholdet mellem den akkrediterede virksomhed og den ansatte vil blive håndteret via ansættelses- og ledelsesretten.

Det bemærkes, at udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse forventeligt vil indebære, at der vil være færre virksomheder på markedet for beholderkontrol sammenlignet med i dag, grundet de skærpede kvalitetskrav. Dette forventes at medføre et mere koncentreret marked. Ministeriet for Grøn Trepert estimerer på baggrund af Teknologisk Instituts rapport om Afdækning af løsningsmodeller til ændring af beholderkontrol af 8. februar 2024, at omsætningen på markedet i en akkrediteret inspektionsordning vil være mellem 10-15 mio. kr.

Ministeriet for Grøn Trepert vurderer, at markedet for beholderkontroller potentielt vil kunne rumme 1-3 aktører.

Ministeriet for Grøn Trepert har overvejet længden på en overgangsperiode og har vurderet, at 3-5 år vil være passende for dels at sikre tilstrækkelig tid til, at de nuværende beholderkontrollanter kan indrette sig, og dels sikre, at der er akkrediterede virksomheder, inden de gældende autorisationer bortfalder. Det forventes, at ministeren for grøn trepart vil fastsætte regler om, at Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø skal administrere ordningen for de tilbageværende autoriserede kontrollanter i overgangsperioden, og det forventes, at der fastsættes regler om, at bestyrelsen for beholderkontrolordningen, der er nedsat af Miljøstyrelsen (nu Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø) i henhold til beholderkontrolbekendtgørelsens § 3, vil blive nedlagt ved bekendtgørelsens ikrafttræden. Det forventes endvidere, at ministeren for grøn trepart fastsætter regler om, at Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø færdigbehandler alle de eventuelle sager vedrørende tildeling eller tilbagekaldelse af autorisation eller udtalelser om den autoriserede kontrollants tilstandsrapport, som er under sagsbehandling i bestyrelsen ved bekendtgørelsens ikrafttræden eller sager om tilbagekaldelse af autorisationer, som eventuelt opstår i overgangsperioden.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke udtrykkelig hjemmel til at fastsætte nærmere regler om en akkrediteringsordning for kontrol af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft.

I miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 1, fremgår det bl.a., at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om den ansvarliges pligt til for egen regning at lade egenkontrollen gennemføre af akkrediterede eller lignende sagkyndige. Det

fremgår endvidere af § 7 a, stk. 2, 1. pkt., i miljøbeskyttelsesloven, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om autorisationsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, herunder om, hvilke opgaver der skal udføres af de autoriserede personer, og om administration af autorisationsordninger. Miljøbeskyttelsesloven indeholder herved ikke udtrykkelig hjemmel til at fastsætte nærmere regler om en akkrediteringsordning for kontrol af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft, idet § 7 a, stk. 2, 1. pkt., alene udtrykkeligt henviser til, at der kan fastsættes nærmere regler om autorisationsordninger.

Ministeriet for Grøn Trepert vurderer, at der er behov for et klart og sikkert hjemmelsgrundlag til at indføre en akkrediteringsordning. Ministeriet for Grøn Trepert vurderer derfor, at der bør indsættes en hjemmel i § 7 a, stk. 2, som bemyndiger miljøministeren og ministeren for grøn trepart til at kunne fastsætte nærmere regler om akkrediteringsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, herunder hvilke opgaver der skal udføres og administration heraf.

Ved en beholderkontrol vurderes en beholders tilstand, og der bliver udarbejdet en rapport, som er med til at skabe det faglige og tekniske grundlag for, at kommunalbestyrelsen kan vurdere, om beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft overholder de til enhver tid gældende krav til styrke og tæthed i husdyrgødningsbekendtgørelsen.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke en udtrykkelig hjemmel til, at akkrediterede virksomheder, der gennemfører egenkontrol, jf. miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 1, skal meddele oplysninger om kontrollen til kommunalbestyrelsen som tilsynsmyndighed. Ministeriet for Grøn Trepert vurderer derfor også her, at der bør indsættes en klar og sikker hjemmel til, at akkrediterede virksomheder, der gennemfører egenkontrol, skal meddele oplysninger om kontrollen til kommunalbestyrelsen som tilsynsmyndighed. Ministeriet for Grøn Trepert vurderer derfor, at der bør indsættes en hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, som bemyndiger miljøministeren og ministeren for grøn trepart til at kunne fastsætte nærmere regler om, at akkrediterede virksomheder, der gennemfører egenkontrol, jf. stk. 1, skal meddele oplysninger om kontrollen til kommunalbestyrelsen som tilsynsmyndighed.

2.3. Den foreslåede ordning

Med det foreslåede i § 7 a, stk. 2, 2. pkt., i miljøbeskyttelsesloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, etableres hjemmel til, at miljøministeren og ministeren for grøn trepart kan fastsætte nærmere regler om akkrediteringsordninger, der vedrører gennemførelse af egenkontrol, jf. miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 1. Ministeriet for Grøn Trepert forventer, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om en akkrediteret inspektionsordning og lade den nuværende autorisationsordning for kontrol af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft nedlægge, jf. miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, 1. pkt.

Den foreslåede bemyndigelse i § 7 a, stk. 2, 2. pkt., inde-

bærer, at ministeren for grøn trepart kan fastsætte nærmere regler om, hvilke krav en virksomhed skal opfylde for at blive akkrediteret.

Indførelse af en akkrediteret inspektionsordning indebærer, at en virksomhed skal akkrediteres af et anerkendt akkrediteringsorgan, der er udpeget som nationalt akkrediteringsorgan i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (herefter akkrediteringsforordningen) og med positivt resultat have været underkastet peerevaluering på inspektion i henhold til artikel 10 i akkrediteringsforordningen.

I Danmark er det DANAK, der har til opgave at akkreditere virksomheder efter relevante standarder, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 1230 af 11. december 2009 om udpegning af det nationale akkrediteringsorgan.

Ministeriet for Grøn Trepert forventer, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om de akkrediterede virksomheders opgaver. Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte nærmere krav til udførelsen af kontrollen af beholderne.

Ministeriet for Grøn Trepert forventer desuden, at den foreslåede bemyndigelse i § 7 a, stk. 2, 3. pkt., vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at de akkrediterede virksomheder skal sende den inspektionsrapport, der beskriver beholderens tilstand, til den kommunalbestyrelse, som er tilsynsmyndighed.

Ministeriet for Grøn Trepert forventer, at den foreslåede bemyndigelse i § 7 a, stk. 2, 2. pkt., sammen med den gældende § 7 a, stk. 2, 1. pkt., vil blive anvendt til at fastsætte krav om, at beholderkontrol efter en overgangsperiode kun må foretages af virksomheder, som er akkrediteret hertil, og at autorisationen til de nuværende beholderkontrollanter vil bortfalde.

Det forudsættes, at der vil blive fastsat en overgangsperiode på 3 år, hvori de nuværende beholderkontrollanter fortsat vil kunne udføre beholderkontroller. Herudover forudsættes det, at der vil blive fastsat regler om, at de beholderkontrollanter, som har beholderkontrol som deres hovederhverv, vil kunne ansøge Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø om tilladelse til at udføre beholderkontroller i yderligere 2 år. En overgangsperiode som beskrevet vil dels sikre, at de nuværende beholderkontrollanter har mulighed for at indrette sig efter den foreslåede akkrediteringsordning, dels sikre tilstrækkelig tid til at en eller flere virksomheder vil kunne opnå akkreditering.

Den foreslåede bemyndigelse forudsættes desuden anvendt til at fastsætte regler om, at virksomheder, der opnår akkreditering efter den foreslåede ordning, vil kunne påbegynde udøvelse af beholderkontrol ved de udmøntende reglers ikrafttræden, hvilket vil sikre, at der i hele overgangsperioden vil være enten autoriserede beholderkontrollanter eller akkrediterede virksomheder til at udføre beholderkontroller.

Det bemærkes, at både miljøministeren og ministeren for grøn trepart tillige vil kunne benytte de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser til at fastsætte regler om akkrediteringsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, herunder hvilke opgaver der skal udføres og administration heraf, på andre områder end området for beholderkontrol. Ministeriet for Grøn Trepert bemærker i den forbindelse, at de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser alene kan anvendes i det omfang, at der fastsættes regler om akkrediterede virksomheder, der gennemfører egenkontrol, jf. § 7 a, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven.

For en nærmere beskrivelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i § 7 a, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven vil ikke i sig selv medføre hverken økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser forventes heller ikke at medføre økonomiske eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Det vurderes, at lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i § 7 a, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, indebærer ikke i sig selv administrative eller erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Ministeriet for Grøn Trepert estimerer, at de regler der forventes fastsat ved bekendtgørelse i medfør af de foreslåede bemyndigelser i § 7 a, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven vil indebære løbende administrative konsekvenser for erhvervslivet på ca. 2-3 mio. kr. Ministeriet for Grøn Trepert estimerer endvidere, at udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser i § 7 a, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, vil indebære erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af ca. 0,3-0,5 mio. kr. i omstillingsomkostninger for erhvervslivet.

OBR vurderer, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser. OBR noterer dog, at lovforslagets § 1 giver hjemmel til udmøntning af bekendtgørelser, som medfører administrative konsekvenser i forbindelse med udstedelse af nærmere regler om kontrol af beholderne til flydende husdyrgødning og ensilagesaft for landbrugere samt reog akkreditering for virksomheder. De administrative konsekvenser ved lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser vil blive vurderet nærmere frem mod udstedelsen heraf.

Ministeriet for Grøn Trepert vurderer, at Innovations- og Iværksættertjekket ikke er relevant for lovforslaget, idet forslaget ikke påvirker virksomheders eller iværksætters muligheder for at teste, udvikle eller anvende digitale teknologier og forretningsmodeller, idet lovforslaget alene inde-

holder bemyndigelsesbestemmelser. OBR har ikke bemærkninger hertil.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

De foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i § 7 a, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, indebærer ikke i sig selv miljø- og naturmæssige konsekvenser.

Det forventes, at de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i § 7 a, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, vil blive anvendt til at fastsætte regler om indførsel af en akkrediteret inspektionsordning, som forventes at forbedre kvaliteten af beholderkontrollerne.

Stikprøvekontrol viser, at der i en årrække er konstateret mange fejl ved den beholderkontrol, der udføres i dag. Væsentlige fejl og mangler ved beholderkontrollerne medfører, at der kan være oversete skader på beholderen, som kan medføre risiko for beholderkollaps eller udsivning.

Beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft varierer i størrelse fra 100 m³ og op til ca. 7000 m³, og en kollapsede beholder kan derfor resultere i et udslip af flere tusinde kubikmeter flydende husdyrgødning eller ensilagesaft. I tilfælde af kollaps af beholderen vil en udledning af flydende husdyrgødning til et vandløb eller en sø kunne slå fisk og smådyr i vandområdet ihjel som følge af, at iltindholdet i vandet kan falde markant. Flydende husdyrgødning indeholder desuden ammoniak, der er en kraftig gift for fisk.

Udsivning af flydende husdyrgødning fra beholdere over længere tid vil ikke nødvendigvis resultere i døde fisk og smådyr. Sivning fra beholdere kan imidlertid medføre alvorlige forringelser i miljøtilstanden i vandløb og søer. Selv efter ophør af udledningen kan det tage flere år, før smådyr og fisk igen er tilbage og tilstanden i vandområdet er den samme, som før udledningen skete.

Ministeriet for Grøn Trepert vurderer, at udslip af flydende husdyrgødning til vandmiljøet i mange tilfælde medfører oprensning og genetablering, hvilket kan have store økonomiske konsekvenser.

Ministeriet for Grøn Trepert forventer, at en forbedring af kvaliteten af beholderkontroller vil mindske risikoen for udslip af flydende husdyrgødning og forurening af vandmiljøet.

8. Forholdet til EU-retten

De foreslåede bemyndigelser i § 7 a, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, indeholder ikke i sig selv EU-retlige aspek-

ter. Ved udmøntning af de foreslåede bemyndigelser i § 7 a, stk. 2, vil relevante EU-retlige aspekter blive inddraget. Det forventes, at de foreslåede bemyndigelser i § 7 a, stk. 2, vil blive anvendt til at fastsætte krav til de akkrediterede virksomheder. Afhængigt af udmøntningen, vil kravene skulle overholde servicedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked), i det omfang dette finder anvendelse.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 27. september 2024 til den 25. oktober 2024 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Arla Foods, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen Genanvend Biomasse, Bruno Sander, Bæredygtigt Landbrug, Center for friluftsdyr, Combineering, DANAK - Den Danske Akkrediteringsfond, DanGødning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Landboudom, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks Naturfredningsforening, Danroot, Brancheforening (DGB), Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Kennelklub, Dansk Miljøteknologi, Dansk Pelsdyravlerforening (Danske Minkavlere), Dansk Planteværn, Dansk Skovforening, Dansk Standard, Danske Halmleverandører, Danske Juletræer, Danske, Mejeriers Fællesorganisation, Danske Regioner, Danske Svineproducenter, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), Datalogisk Institut, Datatilsynet, Den Danske Dyr lægeforening, Det Danske Fjerkræråd, Det Dyreetiske Råd, Det Miljøøkonomiske Råd, DHI Danmark - Institut for Vand og Miljø Drivkraft, Danmark DTU, DTU Miljø Eminental ETA-Danmark, Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), Finans Danmark (tidl. Finansrådet), Finanstilsynet, Flex Fertilizer System ApS, Flex Gødning, Forbrugerrådet, FORCE, FORCE Technology, Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark, Foreningen af danske biologer, Foreningen af Fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af Miljøplan- og naturmedarbejdere i det offentlige (EnviNa), Foreningen af Naturfredningsformænd i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug, Foreningen for Generante Naboer til minkfarme, Frie Bønder - Levende land, Greenet, Greenpeace Danmark, Grøn Hverdag, GTS (Godkendt Teknologisk Service), HedeDanmark, Hedeselskabet, HK-Kommunal Miljøudvalg, Icrofs, Ingeniørforeningen i Danmark, Klimarådet, Kommunernes Landsforening, Kyst, Land & Fjord, Københavns Universitet, Københavns Universitet - Det Natur- og Biovidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet - Det Sundhedsvidenskabelige, Fakultet Københavns Universitet - Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi, Københavns Universitet - Institut for Plante- og Miljøvidenskab, Københavns Universitet - Skov & Landskab, LandboNord, LandboSyd, Landbrug & Fødevarer, Landbrugsrådgivning, Syd Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen af Lands-

bysamfund, Landsforeningen Dansk Fåreavl, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Landsforeningen for Gylleramte, Landsforeningen Praktisk Økologi, Lif (Lægemiddelindustriforeningen), LO (Landsorganisationen i Danmark), Miljø- og Fødevareklagenævnet, Miljømærkenævnet, Miljøservice, Mogens Jensen (miljøservice), Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug (DCA), Nationalt Center for Miljø og Energi (DCE), Natur og Ungdom, Nicolai Bech, NIRAS, Nordjyllands Trafikselskab, Nybro Tørreri, Praktiserende Landinspektørers Forening, Professor, dr. jur., Helle Tegner Anker, Professor, dr. jur., Ellen Margrethe Basse,

Professor, dr. jur., Peter Pagh, Rambøll Danmark, Roskilde Universitet, Rådet for Grøn Omstilling (tidl. Det Økologiske Råd), SAGRO, SEGES, SEGES svineproduktion, Skov & Landskab, Skovdyrkerne (Skovdyrkerforeningerne), Skovrådet, Småskovforeningen Danmark, Svine Rådgivningen, Syddansk Universitet, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Velas, VKST, Økologisk Landsforening, Østdansk Landboforening, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Århus Universitet - Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet, Aarhus Universitet - Institut for Agroøkologi og kommunerne.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Fastsættelse af regler i medfør af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i § 7 a, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, forventes at indebære erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af ca. 0,3-0,5 mio. kr. i omstillingsomkostninger og løbende administrative konsekvenser for erhvervslivet på ca. 2-3 mio.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Fastsættelse af regler i medfør af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i § 7 a, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, vurderes at medføre en positiv indvirkning på miljøet.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder i sig selv ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

(Til § 7 a, stk. 2, 2. pkt.)

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i § 7 a, stk. 1, en bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om den ansvarliges pligt til for egen regning at lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige, herunder af autoriserede, akkrediterede eller lignende sagkyndige.

Miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, indeholder en bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om autorisationsordninger. Det fremgår af lovens § 7 a, stk. 2, 1. pkt., at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om autorisationsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, herunder om hvilke opgaver der skal udføres af de autoriserede personer, og om administration af autorisationsordninger.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke udtrykkelig hjemmel til at fastsætte nærmere regler om en akkrediteringsordning for kontrol af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft, idet § 7 a, stk. 2, 1. pkt., alene udtrykkeligt henviser til, at der kan fastsættes nærmere regler om autorisationsordninger.

Beholderkontrolbekendtgørelsen er bl.a. udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2. Derudover er der flere andre bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i bl.a. lovens § 7 a, stk. 2.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der i miljøbeskyttelsesloven indsættes et nyt § 7 a, stk. 2, 2. pkt. Efter den foreslåede bestemmelse kan miljøministeren og ministeren for grøn trepart fastsætte nærmere regler om akkrediteringsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, herunder hvilke opgaver der skal udføres og administration heraf.

Den foreslåede bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, 2. pkt., indebærer, at ministeren for grøn trepart bemyndiges til at fastsætte regler om, at kontrol af beholdere omfattet af beholderkontrolordningen vil skulle foretages af virksomheder, der er akkrediteret hertil af Den Danske Akkrediteringsfond (DANAK), eller et tilsvarende anerkendt akkrediteringsorgan, der er udpeget som nationalt akkrediteringsorgan i henhold til artikel 4 i akkrediteringsforordningen og med positivt resultat have været underkastet peerevaluering på inspektion i henhold til artikel 10 i akkrediteringsforordningen.

Det bemærkes, at det i Danmark er DANAK, der har til opgave at akkreditere virksomheder efter relevante standarder, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 1230 af 11. december 2009 om udpegning af det nationale akkrediteringsorgan. Det er

forventningen, at DANAK også vil skulle varetage opgaven med akkreditering af virksomheder, som skal udføre beholderkontrol.

Den foreslåede bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, 2. pkt., indebærer derudover, at ministeren for grøn trepart vil kunne fastsætte regler om kravene til akkreditering, herunder at en virksomhed, der ønsker en akkreditering til beholderkontrolordningen, skal opfylde den gældende internationale standard DS/EN ISO/IEC 17020 "Overensstemmelsesvurdering – Krav til forskellige typer inspektionsorganer", som inspektionsorgan type A eller en anden standard, der måtte træde i stedet for denne. Det følger af denne internationale standard, at en virksomhed for at blive akkrediteret bl.a. vil skulle etablere et ledelsessystem og definere egne kompetencekriterier, ligesom en akkrediteret virksomhed vil skulle gennemføre kontrol af interne processer og systemer. Det forventes, at standarden DS/EN ISO/IEC 17020 "Overensstemmelsesvurdering – Krav til forskellige typer inspektionsorganer" ikke kundgøres i Lovtidende, men kundgøres ved, at standarden ligger til gennemsyn i Styrelsen for Arealomlægning og Vandmiljø, jf. miljøbeskyttelseslovens § 90.

Den foreslåede bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, 2. pkt., indebærer, at ministeren for grøn trepart vil kunne fastsætte regler om, hvor ofte akkrediteringsorganer skal kontrollere de akkrediterede virksomheder. Det forventes, at den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at akkrediteringsorganet skal kontrollere de akkrediterede virksomheder en gang om året.

Den foreslåede bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, 2. pkt., indebærer desuden, at ministeren for grøn trepart vil kunne fastsætte regler om, hvor ofte akkrediterede virksomheder skal foretage intern kontrol af de udførte beholderkontroller.

Bemyndigelsen i den foreslåede bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, 2. pkt., vil også kunne anvendes til at fastsætte regler om, hvilke opgaver de akkrediterede virksomheder skal udføre, samt nærmere krav til virksomhedernes udførelse af beholderkontrollen. Det kan eksempelvis indebære, at de akkrediterede virksomheder skal udarbejde en inspektionsrapport, der beskriver beholderens tilstand, og at inspektionsrapporten skal sendes til brugeren af beholderen inden for en bestemt frist.

Ministeriet for Grøn Trepart forventer, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at beholderkontrol efter en overgangsperiode kun må foretages af virksomheder, som er akkrediteret hertil. Ministeriet for Grøn Trepart forventer, at der i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, 1. pkt., vil blive fastsat regler om, at autorisationen til de nuværende beholderkontrollanter således vil bortfalde.

Det forudsættes, at der ifølge miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, 1. pkt., vil blive fastsat regler om en overgangsperi-

ode på 3 år, hvor de nuværende beholderkontrollanter fortsat vil kunne udføre kontroller.

Herudover forudsættes det, at der i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, 1. pkt., vil blive fastsat regler om, at de beholderkontrollanter, som har beholderkontrol som deres hovederhverv, vil kunne ansøge Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø om tilladelse til at udføre beholderkontroller i yderligere 2 år. En overgangsperiode som beskrevet vil dels skulle sikre, at de nuværende beholderkontrollanter har mulighed for at indrette sig efter den nye akkrediteringsordning, dels sikre tilstrækkelig tid til, at en eller flere virksomheder vil kunne nå at opnå akkreditering.

Den foreslåede bemyndigelse i § 7 a, stk. 2, 2. pkt., forventes desuden anvendt til at fastsætte regler om, at virksomheder, der opnår akkreditering efter den foreslåede ordning, vil kunne påbegynde udøvelse af beholderkontrol ved bekendtgørelsens ikrafttræden, hvilket vil sikre, at der i hele overgangsperioden vil være enten autoriserede kontrollanter eller akkrediterede virksomheder til at udføre beholderkontrol.

Det forventes, at miljøministeren og ministeren for grøn trepart tillige vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 7 a, stk. 2, 2. pkt., til at fastsætte regler om akkrediteringsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, jf. miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 1, herunder hvilke opgaver der skal udføres og administration heraf, på andre områder end området for beholderkontrol. Ministeriet for Grøn Trepert bemærker i den forbindelse, at den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse alene vil kunne anvendes i det omfang, at der fastsættes regler om akkrediterede virksomheder, der gennemfører egenkontrol, som nævnt i lovens § 7 a, stk. 1.

(Til § 7 a, stk. 2, 3. pkt.)

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke en udtrykkelig hjemmel til, at akkrediterede virksomheder, der gennemfører egenkontrol, jf. miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 1, skal meddele oplysninger om kontrollen til kommunalbestyrelsen som tilsynsmyndighed.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der i miljøbeskyttelsesloven indsættes et nyt § 7 a, stk. 2, 3. pkt. Efter den foreslåede bestemmelse kan miljøministeren og ministeren for grøn trepart fastsætte

nærmere regler om, at akkrediterede virksomheder, der gennemfører egenkontrol, jf. stk. 1, skal meddele oplysninger om kontrollen til kommunalbestyrelsen som tilsynsmyndighed.

Den foreslåede bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, 3. pkt., indebærer, at ministeren for grøn trepart vil kunne fastsætte regler om, at akkrediterede virksomheder skal sende den inspektionsrapport, der beskriver beholdrens tilstand til den kommunalbestyrelse, som er tilsynsmyndighed.

Den foreslåede bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 2, 3. pkt., indebærer endvidere, at ministeren for grøn trepart vil kunne fastsætte regler om, at akkrediterede virksomheder skal orientere den kommunalbestyrelse, som er tilsynsmyndighed, om eventuelle fejl eller mangler ved en beholder, som ikke allerede er indeholdt i inspektionsrapporten. Det kan være fejl eller mangler, som den akkrediterede virksomhed bliver opmærksom på i forbindelse med den interne kontrol eller den eksterne kontrol, som foretages af et akkrediteringsorgan.

Det bemærkes, at både miljøministeren og ministeren for grøn trepart tillige vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 7 a, stk. 2, 3. pkt., til at fastsætte nærmere regler om, at akkrediterede virksomheder, der gennemfører egenkontrol, jf. miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 1, skal meddele oplysninger om kontrollen til kommunalbestyrelsen som tilsynsmyndighed, på andre områder end området for beholderkontrol. Ministeriet for Grøn Trepert bemærker i den forbindelse, at den foreslåede bestemmelse i § 7 a, stk. 2, 3. pkt., alene vil kunne anvendes i det omfang, at der fastsættes regler om akkrediterede virksomheder, der gennemfører egenkontrol, som nævnt i lovens § 7 a, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Miljøbeskyttelsesloven gælder ikke for Færøerne og Grønland og kan heller ikke sættes i kraft for Færøerne og Grønland, jf. miljøbeskyttelseslovens § 118, hvorfor den foreslåede ændring af loven heller ikke vil gælde for Færøerne og Grønland og heller ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 7 a. ---**

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om autorisationsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, herunder om, hvilke opgaver der skal udføres af de autoriserede personer, og om administration af autorisationsordninger. Ministeren kan ligeledes fastsætte nærmere regler om tildeling samt tilbagekaldelse af autorisationer, herunder om, at tilbagekaldelse skal kunne forlanges indbragt for domstolene, og om kontrol med det eftersyn, som de autoriserede personer udøver. Autorisation kan tilbagekaldes, såfremt den autoriserede gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse af autorisation skal indeholde oplysninger om adgangen til at begære afgørelsen indbragt for domstolene og fristen herfor.

*Stk. 3-6. ---***§ 1**

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 745 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 a, stk. 2, indsættes efter 1. pkt. som nye punktummer:

»Miljøministeren og ministeren for grøn trepart kan endvidere fastsætte nærmere regler om akkrediteringsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, herunder hvilke opgaver der skal udføres og administration heraf. Miljøministeren og ministeren for grøn trepart kan desuden fastsætte nærmere regler om, at akkrediterede virksomheder, der gennemfører egenkontrol, jf. stk. 1, skal meddele oplysninger om kontrollen til kommunalbestyrelsen som tilsynsmyndighed.«